

VECKOBLADET

Fredag 3 april

Utkommer fredagar

1998

24:e årg.

13

Från

Täppan

Den gamla täppan som låg mellan järnvägen och koloniområdet S:t Månslyckan är i något

ovärdat skick. Banverkets tunga traktorer har kört ner och härjat bland växtligheten. De

vilda buskarna nära banvallen har sågats ner och grenar och stammar lämnats kvar i ett

enda virrvarr. Men vad gör det? Naturen kommer tillbaks med fördubblad kraft och

igeltottarna glädjer sig åt de nya rishögarna.

Jag plockar ändå bort, eller kanske snarare organiserar, de kapade stammarna så att det område som jag kallar "Finnland" sersnyggare ut. Eftersom jag sedan några år blivit ägare av en kolonilott har jag låtit Finnland förvildas något. Men kvar finns ändå hallonstån, krusbärsbuskar, rosor, björnbär, smultron och diverse småväxter.

Området som förr odlades av järnvägsarbetare är helt övergivet och jag vandrar numera allena omkring i ett ingenmansland. Då och då passerar dock skolungdomar från Svane och Polhem till och från Högevallsbadet. De klättrar över stängslen, kolonisterna till förtret, och springer över spåren trots faran för tåg. Men visst, det är en större ära att bli överkörd av ett miljövänligt tåg än av bilar. Självtar jag mig över från Finnland till min koloni via Kittens lott.

Det är söndag och ett par av grannarna har börjat vårbruket. Jag tar mig in i mitt lilla gröna hus där jag under vintern matat mössen med solroströn. Det finns skal överallt. Jag bär ut möbler och gör en första städning. En del inventarier hamnar i sopsäcken.

Mitt andraset bouleklot har legat i en korg och är kalla. Jag går ändå ut i gården och gör några kast i vårsolen. En vacker bage som slutar med klangen av stål är vad man hoppas på. Grannen säger lite försmädligt att, ja det är ju bra att spela med sig själv då riskerar man inte förlora.

Om sanningen ska fram är våren i antågan. Vi lever i krokusens tid. Se ljust, blunda inte! som samerna säger.

Finn

Våren är här och **täppan** är tillbaka i Veckobladet!

Red.

Vänsterpartiets årskonferens: Till och med Båstad

Skåne har historiskt varit ett av vänsterpartiets svagaste distrikt. De vita fläckarna, dvs. kommuner utan partiorganisation och utan v-representation i fullmäktige har varit många. Partiet har ansträngt sig att nå ut till sådana ställen men det gått långsamt. Några orter har ansetts som särskilt hopplösa: Vellinge, Båstad... Men på vänsterpartiets skånska distriktskonferens på det vackra medborgarhuset i Eslöv nu i helgen rapporterades att en lokalorganisation var på väg just i Båstad, och att det finns hopp om att partiet får fram listor till alla kommunalval.

På listorna till regionfullmäktigevalens sex kretsar, som också fastställdes på konferensen (se härintill), finns alla skånska kommuner redan representerade.

Vita fläckar blir röda

Verksamhetsberättelsen konstaterade att utöver Båstad lokalorganisationer hade startats i Höör, Tomelilla och Örkelljunga, och dessutom hade avdelningen i Klippan fått nytt liv. På övriga "vita fläckar" redovisades arbetsgrupper eller åtminstone kontakter. Partiet medverkar i olika organ inom det nya Skånelänet — från Lund sitter Kitten Anderberg i kulturnämnden, Rolf L. Nilson i Sammanläggningsdelegerade och Henrik Smith i miljönämnden.

Arbetet i övrigt har bedrivits planerligt och energiskt. Det studeras mer än på många år och medlemsantalet ökar starkt, kanske mer än i något annat distrikt. De internationella kontakterna har förstärkts, och konferensen gästades av representanter för polska Arbetets union som med Sida-stöd studerar svenska demokratiska organisationer och deras arbete.

Bollen i rullning

Det hör till på årskonferenserna att någon från partistyrelsen är med och lyssnar samt håller ett anförande. Årets representant var Lennart Beijer från Hultsfred. I stället för att göra en traditionell politisk rundmålning höll han sej på värdarnas önskan till ett enda ämne, energiöverenskommelsen och kärnkraftsavvecklingen. Det gäller att ha argument i valrörelsen, inte minst i kärnkraftskommunen

Kävlinge där vänstern åter ställer upp efter en tids frånvaro. Beijer sitter i näringsutskottet och var vänsterns chefförhandlare när överenskommelsen arbetades fram.

Det har talats om en kostnad av 30–40 miljarder för avvecklingen av Barsebäck I, sade Beijer, men det är fantasisiffror. En miljard per terawattimme är en mer realistisk siffra och det skulle innebära 3–4 miljarder, dvs. tiondelen. Nu har partierna bakom avtalet ändå anslagit 9 miljarder till ersättningskraft att användas på sju år, men det ska även täcka bortfallet av Barsebäck II. B-ettan kan ställas av utan vidare. Den motsvarar bara 1 procent av den nordiska elproduktionen och de reserverna finns i systemet. B-tvåan kräver däremot ersättning.

Lennart Beijer nämnde kort den färska utredningen om den svenska industrins elslöseri. Var Volvo & Co lika sparsamma som sina tyska motsvarigheter skulle 5–6 kärnaggregat sparas in. Besparing är alltså huvudstrategin och först i andra hand kommer sol, vind och torv. De låga svenska elpriserna har varit skadliga och bl.a. stimulerat en stor utbyggnad av elvärme till bostäder som nu måste ersättas. Det är åter dags för kommunala energirådgivare.

Mer naturgas ville Beijer också ha, men inte för att ersätta kärnkraft utan för att avlösa kol och olja. Vi glömmer lätt hur stort vårt oljeberoende är. Och det har ökat. De låga oljepriserna har gjort att många industrier funnit det billigare att alstra el i egna oljeaggregat än att köpa sundare elenergi utifrån.

Det sker tuffa propagandautspel i de pågående förhandlingarna mellan Sydskraft och regeringen, men Lennart Beijer trodde att kraftbolaget skulle inse att det hade mycket att vinna på en snabb uppgörelse.

Sjöbosocialism

Efter tre års kollektivt arbete skulle ett omfattande regionalpolitiskt program antas, bl.a. till stöd för de många nya v-politiker som lär komma in i kommunala och regionala organ. Så skedde också trots att över hundra ändringsförslag hade kommit in. Presidiet

förde förhandlingarna mjukt men skickligt.

En del ändringar gick igenom. Det gällde inte minst ett antal förslag från den principfasta v-avdelningen i Sjöbo som inte hade beretts av distriktsstyrelsen. Därför berikades texten med ideologiska markeringar som "Den kapitalistiska ekonomin klarar inte av att klara av de nya tidens stora reurs- och fördelningsproblem och måste därför på sikt avskaffas" och "Näringspolitiken får aldrig leda till att arbetare ställs mot andra arbetare, utan arbetarklassen måste stå enad, nationellt som internationellt, i klasskampen". Det fanns delegater i Lundadelegationen som rynkade på näsan men i votingarna ropade Sjöbos vänner högst. Kanske tyckte man att en mer verklighetsnära programtext inte var värd en debatt som kunde leda till nattmangling.

Geografi i stället för politik

Att Sjöbos förslag om ett nytt avsnitt, "Skånes lands- och glesbygd", gick igenom förvånade inte. Vänsterpartiet tillhör ju glesbygdens trognaste försvarare, och de politiska motsättningar som

forts. på sid. 2

Regionfullmäktigelistan i Mellanskåne

(Eslöv, Hörby, Höör, Kävlinge, Lund, Staffanstorps, Svalöv.) Som den fastställdes på Vänsterpartiets årskonferens:

1. Rolf L. Nilson, Lund
2. Kitten Anderberg, Lund
3. Christer Nilsson, Kävlinge
4. Saima Jönsson, Lund
5. Thore Möller, Eslöv
6. Mikael Persson, Landskrona
7. Charlotte Pagmert-Svensson, Eslöv
8. Andreas Bakken, Lund
9. Christina Hagström, Svalöv
10. Alfredo Palma, Höör
11. Maria Larsson, Lund
12. Ulf Nymark, Lund
13. Maria Långh, Hörby
14. Thomas Kanter, Lund
15. Susanne Ståhl, Kävlinge
16. Olof Norborg, Lund
17. Marie Olsson, Lund
18. Lars Ståhl, Landskrona
19. Erik Kågström, Lund
20. Fredrik Kling, Höör
21. Bo Nylander, Kävlinge
22. Johan Malm, Landskrona

Ett spöke går runt på Veckobladet

Det finns anledning för Veckobladets redaktion att kommentera ett par saker i Charlotte Wikanders artikel, Ett spöke går runt Europa, i VB 12. Charlotte klagar över att Veckobladet inte med ett pip kommenterar "Kommunistiska Manifestets" 150 års jubileum. Det är sant om hon menar att det inte kommenterats i någon redaktionell text. Men Veckobladet är överhuvudtaget dåligt på att uppmärksamma jubileer. Det beror på flera saker. Tidningens policy var i begynnelsen extremt lundacentrerad. Texter som handlade om ovidkommande företeelser, sådana som tilldrog sig utanför Lund, publicerades inte. Mycket långsamt mjukades denna inställning upp och bidrag om resten av världen släpptes in även om de inte hade lundaanknytning. Om detta är ett framsteg eller motsatsen diskuteras fortfarande.

Redaktionella texter så kallade ledare har på försök introducerats men de har inte riktigt fått fäste på tidningen. De förekommer sporadiskt men eftersom redaktionerna växlar från nummer till nummer upprätthålls ingen redaktionell linje. Tidningen görs också av oavlönade entusiaster och sådana har inte sällan fixa idéer som de försöker pränga på läsarna. Man får ta det onda med det goda, som de säger i Riget. Det är snarast ett mindre mirakel att vi snart går in på Veckobladets tjugofemte årgång! Det innebär att ett stort ansvar vilar på läsarna att själv fylla i det som annars skulle saknas. Charlotte Wikander saknade Manifestet. Nu är det omnämnt och vem vet. Fler hänger kanske på.

Globaliseringen har däremot uppmärksammat tidigt av Veckobladet. Dagens Nyheter i Stockholm var före men sedan kom Veckobladet med sin presentation av huvudtankarna i den uppmärksammade boken, "Globaliseringsfällan". Förändringarna i världsekonomin har också kommenterats i ett flertal artiklar bl a som argument för eller emot Sveriges medlemskap i EU. Det är till och med så att Veckobladet har varnat för tevedmediets skadliga effekter tidigare och med större eftertryck än tevestjärnan Charles Bourdieu.

Veckobladets oförutsägbarehet är troligen den största tillgången. För eller senare dyker det upp något oväntat. Nya vinklingar eller ny information, som man inte kan läsa någon annanstans. Man kan ha rypunkter på hur Ohly-debatten förts, men den har förts öppet med signerade inlägg, inte bakom ryggen på huvudpersonen. Den har handlat om ideologi. När man efterlyser ideologisk debatt. Och det är väl knappast troligt att artiklar med anledning av det "Kommunistiska Manifestets" 150-årsjubileum hade väckt någon större uppmärksamhet utanför den fasta läsekretsen.

Investeingspengar till Lund

Sossarna tog äran

Som VBs läsare säkert tagit del av via andra media, beslutade regeringen att ge 126 miljoner till Lunds kommun för att vi ska kunna förverkliga ett antal projekt med det övergripande syftet att ställa om till ett hållbart Lund. Vår ansökan belöpte sig på 151 miljoner kr, vilket innebär att vi fick nästan allt vi ville. Regeringens beslut är kulmen på en mycket omfattande arbetsinsats som framför allt Karin Loodberg på miljödelegationen är ansvarig för.

Spår, spår, spår

Arbetet med investeringsansökan initierades av en skrivelse vänsterpartiet lämnade till kommunstyrelsen den 14/6 1997. Kommunstyrelsen lämnade sitt enhälliga bifall till förslaget. Jag saxar ur skrivelsen:

För Lunds del finns det flera projekt på kommunal och regional nivå som är angelägna för att miljöanpassningsmålen ska uppnås. Den sydvästskånska regionens pågående förvandling till följd av öresundsbrobygget, kan leda till en förödande ökning av vägtransporterna om inget särskilt görs till förmån för spårburna transporter. Att skapa ett regionalt förankrat och miljöanpassat transportsystem för godstransporter och persontrafik är den i särklass mest angelägna åtgärden för att minska miljöbelastningen i södra Sverige. I Lunds kommunala översiktsplaner har sedan minst ett årtionde skisserats olika lösningar till sådana. Inför den aktuella planeringen av länstrafikanläggningar har Lunds kommun prioriterat tre spårprojekt framför de av Vägverket föreslagna väginvesteringarna. Lundalänken med förlängning av Staffanstorpsbana till Malmö samt Yttre godsbanan Eslöv-Arlöv har av Lunds trafikberedning placerats i högsta prioriteringsklass.

Nu är det dags att gå från ord till handling! Istället för att beklaga sig över kommunens bristande resurser, ska vi finslipa våra planer och göra nya om det behövs. Miljödelegationens förslag till Agenda 21 för Lund är en solid utgångspunkt för vad som behöver göras. Vi ska göra det tillsammans med andra där det passar, och se till att utnyttja de möjligheter de rikliga statliga anslagen för att förverkliga visionerna om Lundalänken m.m.

Boende, biogas, våtmarker

Utöver Lundalänken tar skrivelsen upp behovet av ombyggnationer för att minska energianvändningen och miljöbelastningen i boendet. Biogasanläggning tillsammans med SySav nämns, möjligheten att hindra näringsläckage genom att återbilda en del av de våtmarker som fanns i Skåne när storkarna var talrika i vårt landskap.

I regeringens motivering för att bifalla så stor andel av projekten påpekas att de alla är inordnade i en övergripande strategi som syftar till att uppfylla de mål Lund har utfäst sig för i sin lokala Agenda 21. Trafikprojektet inom ramen för LundaMaTs (miljöanpassning av transporterna) uppfattas som mycket seriösa och har alltså passerat ograverade trots att det rör sig om stora belopp. Synd att kommunen inte vågade samla sig för en spårösning Lund C - Brunnshög direkt, utan valde att vilja göra en bussgata längs den sträckningen först. Kombinerat med spår Brunnshög - Malmö via Staffanstorp kunde många bil- och bussresor sparats in.

Ingen plats vid bordet

När skatteministern meddelade att han konkret ville informera sig om underlaget till vår ansökan skulle det ordnas en presskonferens. Kommunrådet Tufvesson meddelade att undertecknad, som ordförande i miljödelegationen, inte fick plats vid bordet i stationens cykelgarage där presskonferensen skulle hållas. Det kändes märkligt med tanke på att jag är politiskt huvudansvarig för Agenda 21 och övrigt miljöstrategiskt arbete i kommunen samt faktiskt var den som tog initiativ till att Lund skulle söka pengar av regeringen. Jag gick dit i alla fall.

Feministisk teori beskriver osynliggörande av kvinnor och kvinnors erfarenheter som en viktig del i manliga härskarstrategier. Var presskonferensen en variant av just detta? Vare sig vänsterpartiet eller jag fanns överhuvudtaget. Tufvesson berättade att socialdemokraterna hade startat arbetet med LundaMaTs. En överraskning för alla någorlunda initierade i Lunds kommunalpolitik. Min tolkning är att vänsterpartiet och miljöpartiet snarare ständigt fått skjuta SAP framför oss. Trevligt att SAP anslutit sig nu, men det är fräckt att påstå att de startade processen med att

miljöanpassa transporterna i Lund. Skrivelsen om LundaMaTs lämnades in av oss tre partier tillsammans.

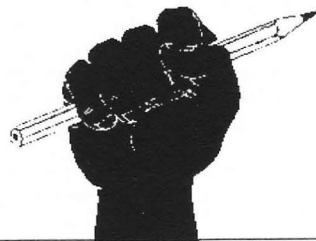
Lunds kommun lämnade in en ansökan om bidrag till "gröna" investeringar. När då besked om svar på ansökan ska meddelas är det osmakligt att detta görs till en socialdemokratisk tillställning. Förfaringsättet påminner om hur det sovjetiska kommunistpartiet ansåg sig representera staten på alla nivåer. I arbetet med LundaMaTs har alla partier varit med. Likaså vad gäller Agenda 21. Finns det ett seriöst intresse för att miljöproblemen åtgärdas är det dumt att utesluta något parti som säger sig vilja vara med.

500 nya jobb

Oavsett vad som föregått regeringens beslut, så är det kanske först nu det stora arbetet startar.

Agenda 21 med de övergripande målen antogs av kommunfullmäktige september 1997. Önskemål om konkreta åtgärder bland miljöombuden och andra miljöintresserade i och utanför kommunens organisation har dammsugits upp. Förslagen nagelfarits och de bästa har pusslats ihop till vad som blev Lunds "gröna" investeringsplan. De ekonomiska medlen för att genomföra planen och därmed skapa drygt 500 nya arbetstillfällen finns. Återstår bara att organisera och genomföra planen. Då är det tacknämligt med en kompetent miljöstrategisk enhet i kommunens förvaltning och en konstruktiv samarbetsanda bland de förtroendevalda.

Karin Svensson Smith

Vänsterpartiets årskonferens

forts från sid 1

funnits på tidigare årskonferenser har delvis ersatts med geografiska. Detta har tidigare kommit till uttryck i sjukhusfrågan, där bl.a. vänsterpartiet i Simrishamn aktivt deltar i det lokala motståndet mot inskränkningarna. När regionlistan till nordvästra distriktet skulle fastställas gaddade randkommunerna ihop sej mot Helsingborg.

Motsättningarna ska dock inte överdrivas. Det var en konstruktiv och optimistisk samling delegater som genomförde konferensen. Man lovade varandra att jobba hårt i valrörelsen. Inför den har också

ekonomiska reserver byggts upp. Distriktet förlorade visserligen 50 000 kr i v-folkhögskolornas konkurs och ränteinkomsterna är numera små, men de 2000 aktierna i S-E-banken är bokförda till inköpsvärdet, dvs. en sjundedel av det aktuella priset på Stockholmsbörsen.

Mats Åstrand från Trelleborg omvaldes till distriktsordförande. Från Lund omvaldes i styrelsen Gunnar Sandin och nyvaldes Masoumah Saberi Rad. Annars kan konstateras att Lunds relativa ställning i distriktet fortsätter att försvagas, och valberedningen är nu helt rekryterad från andra orter.

Gr

Cyklist värsta trafikboven

Väl samordnad med Veckobladets pågående debatter om cyklar, bilar och 1:a maj, berättar Svenska Dagbladet lördagen 28 mars om oppositionsborgarrådet Margareta Olofssons öden och äventyr.

Margareta har som bekant lanserat som alternativ talare vid vänsterns förstamajfirande i Lund. Hon har nu också råkat ut för sin tredje icke obetydliga trafikskada. Hon har ramlat av cykeln och brutit sig. Svenskan rapporterar att Margareta på måndagen förra veckan fick portföljen i bakhjulet så att det blev tvärstopp. Det hela inträffade på Pelargatan hemma i Enskede men man behöver inte ha särskilt mycket fantasi för att föreställa sig något liknande inträffa i Lund.

Man kunde kanske förväntat sig att borgarrådet åkte direkt till

akuten för att bli omhändertagen. Men inte!

Eftersom inga benpipor stack ut som förra gången så trodde jag att det skulle gå över, förklarade Margareta för reportern, Johan Hellekant. På borgarrådsberedningen på onsdagen hade emellertid hennes tillstånd förvärrats, så det blev sjukhuset, på kollegernas inrådan. Nu är Margareta Olofssons opererad och får enligt vad hon själv säger dras med en metallskena i vänsterlivet ut. Hon är sjukskriven april månad ut och blir alltså friskförklarad lagom till 1:a maj. Om inget oförutsett inträffar.

Margaretas samlade olyckor

Första olyckan var för några år sedan då hon blev påkörd av en bil.

Då bröt hon också ena armen. Vilken är oklart.

Den andra och värsta olyckan inträffade vid stadshuset i Stockholm. Den beskrivs så här av olycksoffret:

En annan cyklist som sedan smet, körde på mig. Jag föll och fick frakturer i vänster armbåge, höger hand och vänstra skuldran.

Och så nu detta på Pelargatan. På frågan om hon tänker fortsätta att cykla efter alla dessa vedermodör svarar hon: - Självklart.

Och det finns ju värre saker än "Trefalt brutna ben" som är rubrikt på artikeln om Vänsterpartiets borgarråd.

Strax under på sidan talas det om: "Fyra anhållna för mord". Man måste alltid jämföra!

I huvet på ...

I boken "Zen och konsten att sköta en motorcykel" av Robert M Pirsig beskrivs följande: Fyra personer på motorcykelsemester anländer till en tältplats efter en lång dags motorcykelåkande. Doms skall laga mat. Till detta behövs ved. Den finns men måste klyvas. Ingen hittar den medhavda macheten. Det börjar skymma. Var är ficklampan? Ingen hittar den heller. Någon startar en motorcykel för att lysa på grejorna med strålkastaren och leta reda på ficklampan. Det platsen väl upplyst är det sedan bara att börja leta, ficklampan måste ju finnas någonstans! Då, som en uppenbarelse, står det klart för de letande. Det är inte ficklampan de behöver, utan macheten. Och den har legat fullt synlig en lång stund.

Det pågår som bekant en intensiv skoldebatt för närvarande, nationellt, men också i Lund, och dess kommunalar. Termerna som flyger i luften är målstyrning, uppföljning, utvärdering, kvalitets-säkring, nyckeltal och liknande. Hur skall ansvariga kommunala nämnder på ett riktigt sätt kunna utvärdera verksamheten. Kommunfullmäktige antog för några år sedan en skolplan för Lund. Mycken tid har sedan dess ägnats åt denna ficklampa. Ett problem har varit att den konstruerades för högerhänta, medan användarna de senaste åren varit vänsterdita. Sen låg batteriet och laddade ur, och ingen brydde sig om att köpa nya. Dessutom förkom nog några exemplar vid stora flytten 1996.

Nu håller man på att konstruera en ny (Skolplan 1999-2005, eller något sådant). Och det behövs naturligtvis. Men låt oss bara inte glömma att skolplanen i stora stycken endast är en ficklampa. Ficklampan som behövs för att hitta macheten som behövs för att klyva veden som behövs för att få igång elden som behövs för att laga maten som behövs för att stilla hungern.

Som en del uppmärksammat firas ett jubileum i år. Det kommunistiska manifestet fyller 150 år. Må det förpassas till lämplig plats bland de historiska dokument som kan användas att söka inspiration ur, men som samtidigt är en produkt av ett samhälle och en tid som var men icke är, och som rimligen inte kan beskriva och förklara särskilt mycket av det som händer idag.

Själv har jag ett antal manifest. "Zen och konsten ..." är ett av dem. Andra har skrivits av Ivar Lo Johansson, Marianne Fredriksson, Björn Ranelid, Rolf Edberg, Peter Nilson, Cornelis Vreeswijk, Bob Dylan m fl. Många av dessa texter fungerar mycket bättre för mig som hjälp att förstå tillvaron än det som skrevs av Marx och Engels för ett till ett och ett halvt sekel sedan.

Lundavänstern ointresserad av rikspolitik

Tisdagen den 24 mars hölls, som annonserat, ett diskussionsmöte kring vänsterpartiets rikspolitik. Med tanke på att det är val i höst och att vänsterpartiet i Lund förhoppningsvis får en representant i riksdagen, kan det tyckas angeläget att diskutera hur vi i Lund tycker att våra politiker ska agera i Sveriges högsta beslutande organ. Närvarande vid mötet var bland andra Jonas Olofsson, som har arbetat med vänsterpartiets riksdagsgrupp och varit med att formulera motioner och att utarbeta vänsterpartiets ekonomiska politik.

Det blev en intressant diskussion. Jonas berättade om hur det praktiska riksdagsarbetet går till. Vi fick veta när omfattande motioner

läggs och vad de brukar få för genomslag. På vilket sätt vänsterpartiet har påverkat rikspolitiken under senare år, hur detta skiljer sig från tidigare och Jonas förklaring till varför socialdemokraterna gav upp samarbetet med vänsterpartiet på rikspanet, var också saker man fick lära sig på mötet. Men även om Jonas var den ende som hade egen erfarenhet av riksdagsarbete blev det ingalunda en ensidig monolog som präglade diskussionen. Samtliga närvarande deltog aktivt i samtalet med funderingar och synpunkter på allt ifrån konkreta miljöpolitiska frågeställningar, till ideologiska perspektiv på rikspolitikernas agerande.

Mötet pågick i drygt två timmar. Närvarande var, förutom Jonas Olofsson, två representanter för vänsterpartiet i Lund och en tillrest helsingborgare. Förhoppningsvis beror lundavänsterns låga intresse för rikspolitik på dess stora engagemang i EU-frågor. Detta kan den i så fall få utlopp för på nästa diskussionsmöte, som kommer att behandla just vänsterpartiets roll inom EU.

Den 15 april klockan 19 i partilokalen på Svartbrödersgatan 3 kommer mötet att hållas och inledare blir Bengt Hurtig. Bengt Hurtig var tidigare EU-parlamentariker och är nu riksdagsman och ledamot i EU-nämnden.

Kristian Wahlgren

Uffemannen hann före

Uffe Elleman - Jensen han före Veckobladet med sin avgång. Innan VB 11 hade nått sina prenumeranter hade Uffemannen avgått. Inte som förutspått i denna tidning, i maj efter folkomröstningen om Amsterdamavtalet, utan dagarna efter folketingsvalet. Sen small det i det Konservativa folkeparti. Den av väljarna förödmjukade Peer Stig Möller hade fått nog och avgick på ett sätt som drog den värste rivalen med i fallet. Berlingske Tidene kommenterade spektaklet med två ledare i samma tidning. Borgerligt borgerkrig I och II var rubrikerna. För att göra bilden fullständig kan tilläggas att ordföranden för det mest främlingsfientliga partiet, Dansk Folkeparti blev befruktad av företrädare för de autonoma på Nørrebro härom dagen. Eller vad det nu kallas när folk kastar apelsiner och ruttna äpplen. Hon

uppgavs vara skakad.

Läget för statsminister verkade någorlunda under kontroll efter valet. Regeringsbildningen gick utan komplikationer, men när Folketinget senare skulle välja talman fick Nyrup sin släng av slev. Rättare sagt. Det var Birthe Wiess som råkade illa ut. Hon hade avstått en säker ministerpost för den prestigefyllda rollen som folketingets talman. En av färöingarna bröt ett givet löfte till statsministern. En hämnd för bankskandalen? Enligt "frukost-aviserne" brast Birthe Weiss i tårar efter förlusten i talmanslotteriet. Sent på fredag eftermiddag hade hon hämtat sig igen. Hon sågs då i glatt samspråk med vänner på Strøget.

Enligt Socialistisk Folkepartis hemsida (www.sf.dk) är man nöjd med valresultatet. Folketings-

gruppen består av 13 ledamöter även i fortsättningen, men med ett par nya namn. Gert Pedersen lämnade med ålderns rätt, Tommy Dienesen fick välja mellan att sitta i tinget eller att vara kommunalråd. Han valde det senare. Ytterligare en i den gamla gruppen lämnade också. De ersattes av partiets vice ordförande, Christine Antorini, Pernille Frahm och Ole Sohn. Den sistnämnde var det Danska Kommunistpartiets siste ordförande. Frahm och Sohn är starkt profilerade EU-motståndare. Antorini är lika övertygad EU- och EMU-förespråkare. Valet innebär att EU-motståndarna ökar sin styrka något i folketingsgruppen även om gruppleddningen även i fortsättningen kommer att domineras av anhängarna.

RN

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Inga trakasserier, men ...

"Om trafikpolitikens begriplighet och logik" rubricerades ett debattinlägg av Göran Persson i VB nr 11. Jag kan försäkra att den lokala trafikpolitik som vänstern medverkar till är nog så logisk. Själv tycker jag dessutom att den är lättbegriplig, men Görans inlägg liksom många insändare på Lunda-sidorna tyder på att vissa ser det annorlunda. Uppenbarligen har den rödgröna majoriteten en stor pedagogisk uppgift framför sig.

Att frakta datorer

Ett aktuellt ämne är förslaget att ta bort p-platserna på stråket mellan Norrtull och Södertull. Se min artikel i samma nummer som utvecklade argumentationen och uttalandet från v-medlemsmötet i nr 12. Den fick stöd av trafikforskaren Christer Ljungberg i ett föredrag nyligen, som betonade att vi får en omfattande söktrafik så länge det finns möjlighet att parkera vid trottoaren.

Det finns tre transportkrävande datoraffärer vid stråket, påpekar Göran. Låt mej svara:

1. Vi som håller oss ajour med datorutvecklingen vet att de moderna apparaterna ofta inte är större än en portfölj.

2. Själv har jag ett gammalt åbåke som är åtskilligt större. Det hindrar inte att jag flera gånger har cyklat med den till reparatören på Bredgatan.

3. Den som köper en dator för kanske tiotusen borde kunna lägga ut en hundralapp på taxitransport.

Detta om kunderna. För själva butikerna ska det naturligtvis finnas lastzoner.

"Cykelstaden Lund" lyder majoritetens realistiska vision. Cyklar är enormt användbara fordon, som lätt framgår av gatabilder från östasiatiska städer. Många Lunda-föräldrar transporterar redan i dag sina barn till dagis i cykelkarror med kapell och vindruta, och ungarna ser ut att stortrivas.

Är buss lösningen?

Göran gör ofta bil till jobbet i andra änden av stan. Det ger honom

dåligt samvete och han efterlyser en passande buss. Kommentarer:

1. Gitter inte cykla mer än en mil varje dag, erkänner han. Det är faktiskt ett allvarligt moment till politikerna inför beslutet om översiktsplan: en stark, medelålders man med miljösamvete säger att stan redan är för stor för att bekvämt cykla i. Det betyder att man borde stryka de planerade utbyggnadsområden som ligger ännu längre ut på öster. Fast en sex kilometers cykeltur morgon och kväll, på en bra cykel och genom ett omväxlande stadslandskap är inget dumt sätt att samla tankarna inför jobbet respektive fritiden. Och det tar högst en kvart.

2. Busslinjer direkt mellan ytterstadsdelarna är ett gammalt v-krav. Teoretiskt sett finns det som Göran påstår ett underlag i form av boende och arbetsplatser på hans pendelsträcka. Men i ett läge där allt fler flexar blir det allt svårare för kollektivtrafiken att stämma med individens önskemål, och vi har inte råd med stora subventioner till en tillräckligt frekvent busstrafik. Lösningen är självklara men svår: försvåra så mycket bilpendlingen genom avgifter och trafikregleringar att pendlarna finner det bättre att åka buss eller cykla. Det måste vara vänsterns huvudstrategi. Negativa åtgärder är mycket billigare än positiva.

3. Det finns naturligtvis en lösning till: att byta bostad eller arbetsplats. Det är vad många av dagens pendlare kommer att tvingas ta om den rödgröna miljöpolitiken fullt slår igenom på nationellt och lokalt plan.

Kanske ändå

Göran beskyller trafikpolitikerna för trakasserier mot bilisterna. Det är naturligtvis en anklagelse som varje seriös politiker med harm skulle avvisa! Men vi som är mindre seriösa kan ändå tycka att detta med trakasserier inte är så dumt.

Mårten Dunér berättade i nr 12 vad bilism egentligen går ut på, "en nästan totalförändrad värld... Gamla byar sprängs sönder eller lämnas vid sidan av, städerna glesas ut och förvandlas till motorvägsimpediment, affärer måste flyttas och nästan alla verksamheter måste också disciplinera sig. T.o.m. älgarna..." Accepterar vi att folk bilpendlar en halvmil till jobbet och ser bilen som omistlig för transport av en dator eller drickaback får vi en sån totalförändrad värld, som du väl ändå inte vill ha, Göran?

Jag har i ett tidigare debatt-sammanhang dragit en parallell mellan tobaksrökning och bilkörning. Samhället tvingas t.v. acceptera rökarna därför att de är så många, men det visar sitt öppna ogillande genom straffbeskattning och genom en begränsning av rökarnas rörelsefrihet som i alla fall jag skulle uppleva som trakasseri, om jag var rökare. Alltså: bilismen är ett så genomgripande och samtidigt så skadligt fenomen att den måste angripas på alla sätt, och vi kan inte avhända oss metoderna småtrakasserier. (Vi kunde börja med att låta trafiksignalerna växla ljus med stokastiska intervall, en lämplig uppgift för en progressiv programmerare.)

Men samhällets bästa bundsförvant i kampen mot rökarna är rökarnas eget dåliga samvete. Låt oss göra vad vi kan för att stärka bilisternas.

Gunnar Sandin

Fot & cykel

Den sympatiska föreningen Lunds fot- och cykelfolk har hållit ett likaledes sympatiskt årsmöte. Som vanligt kunde man peka på en rad initiativ under det gångna året, t.ex:

1. Cykelbesiktning på Klostergården, en "tjåna folket"-aktion. Det framhålls att fler borde sträcka kedjan.

2. Test av pågatågens nya cykelställ, som utföll positivt. Föreningen har varit av de aktiva pådrivarna bakom cyklarnas återkomst på tågen.

3. Skrivelse till tekniska nämnden om torrare cykelvägbana utmed Bjerredsparken. Tidigare påtryckningar om upphöjd övergång vid stadsparkentrén och bättre anslutningar vid Mobilia har äntligen gett resultat.

Föreningen har också deltagit i Miljödelegationens referensgrupp. Däremot undrar man varför man inte som utlovats blivit kallad till en liknande referensgrupp i tekniska nämnden, och har stött på hos partierna. Bara mp svarade, och man kan undra varför inte t.ex. v har gjort det.

Christer Ljungberg, utredare på Trivector, berättade om "Cykelstaden Lund" som nu har beviljats ett antal statliga miljömiljoner. Föredraget hade varit ännu bättre om han avstått från 90 procent av sina overheadbilder. Hans förslag om p-garage under Mårtenstorget mötte ingen större förståelse.

Gr r

En existensiell upplevelse

Att vandra är väl att dö en smula, men i ännu högre grad att uppleva en stegrad livskänsla och årets påskvandring Kristianstad - Smedstorp kan bli något extra. Det är inget fel på Sarek, det lär vara vackert och ödsligt och så, men det är här vi bor, och vem har sagt att inte Verkeån kan ge lika starka existensiella upplevelser som Rapaselet?

Vandringssektionens koncept är att vandra i det skånska kulturlandskapet med lätt packning, sova i en varm skog och proviantera i lanthandeln. Visst har färden sina besvär - se t.ex. insändaren i förra numret - men sådant ger en ny respekt för naturen. Linderödsåsen blir något att räkna med och inte bara något som svirrar förbi utanför bilrutan på tio minuter.

Tja, så där kan man filosofera. Man är hemma till påskafton, kanske med blåsor på fötterna men rikare som människa. Ring

Gunnar, tel. 135899, för anslutningstider.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN

Måndag 6 april, partilokalen, 19.30
22.00: Rapporter mm.

Måndag 13 april: påsklov!
Måndag 20 april: Beredning, kommunfullmäktige mm.

RÖDA KAPELLET Lördag 4.4 Appellspelningar. *Samling i replokalen 11.15. Repetitor: 12, 84, 134, 175, 294, 298, 349 och 355. Söndag 5.4 kl 18.45. Rep med Joakim: Förstamajrepetitoaren + Klankstudies + 354c.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf L Nilson och Kajsa Theander
Näste redaktör: Gunnar Sandin

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svarbrödersg 3, 223 50 Lund.
Måndag e. 17 till fax 046-123123.
Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 99 58
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.